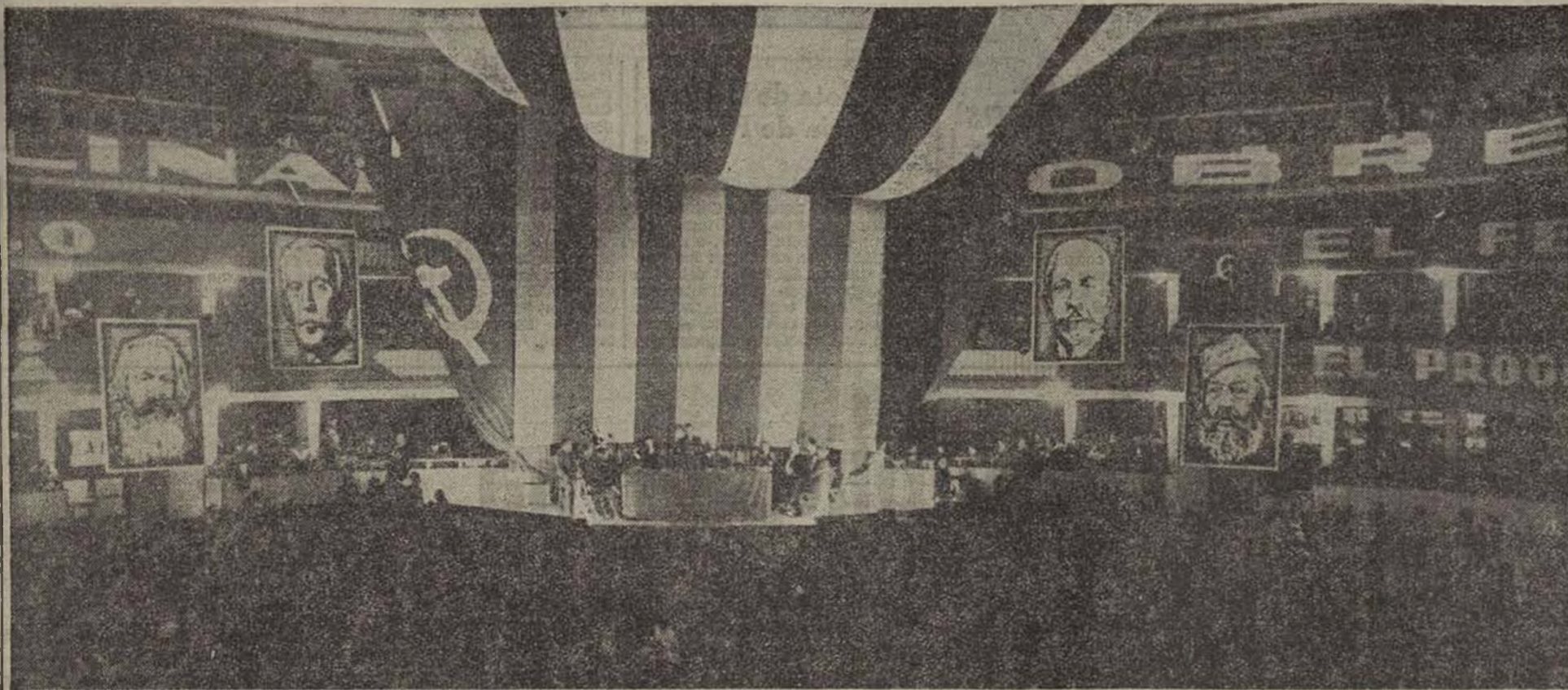

La intel·ligència d'Europa, contra el feixisme

Vegeu el formidable aspecte que oferia anit passada la sala del Gran Price amb motiu del miting internacional antifeixista. Els intellectuals d'Europa condemnaren el feixisme i es posaren decididament al costat de la nostra causa, que és justa i és humana... Vegeu informació de l'acte a la pàgina 5 (F. Puig-Farran)

No és cert que s'intentés un desembarcament

Roses, 31. (5 tard, urgent. De l'enviat especial d'ULTIMA HORA.) — Hom sap l'aterra que es produí ahir a Barcelona en arribar la nova que un vaixell de guerra havia bombardejat la població de Roses. Les primeres notícies arribades a la capital de Catalunya eren molt contràries. Es deia que diversos vaixells es trobaven dins la badia de Roses i que mentre uns canonejaven la platja, els altres baixaven en uns barcos més petits de guerra i personal de desembarcament per a anclarse en terres catalanes. També es deia que es tractava de vaixells de guerra estrangers que havien decidit aquesta aventura. No mancava qui lissu coprer que a Roses tan sols havien arribat el desembarcament, mentre a platges més al nord de Catalunya ja feia hores que hi havia forces desembarcades que es disposaven a re-parar-ne combat.

Per tal d'escatir el que hi hagué de cert, sortí, anit mateix, un enviat especial d'ULTIMA HORA. — Cal desmentir el suposat intent de desembarcament. Allò corregeut és, estrictament, i en poques paraules, el següent: A mitja tarda hom albirà en algunes de la badia de Roses un vaixell de guerra. Aquest entrà pel nord a poca distància de la costa, i en esser a l'altura de la població, disparà unes vint-i-cinc o trenta canonades.

Abans de desembarcar, el vaixell no vament sense tampoc causar-nos víctimes. Seguidament el vaixell desaparegué en direcció Sud. Anunciada a Barcelona la presència d'aquell vaixell, es disposà que unes patrulles d'hidroscopistes a cap una estreta vigilància a tot el litoral català, cosa que esligueren fent durant tota la nit. Pels voltants de les deu del vespre tornà a esser divist el vaixell «Canarias» a l'altura de Roses, però molt endinsat i que marxava a tota màquina en direcció de sud a nord. Fou perdut de vista i res més no s'ha sabut d'ell fins a l'hora que començem.

Per que va portar a cap la facciosa? Hom ho ignora, però podria molt bé esser que ho fes per veure si li contestaven amb foc d'artilleria i d'aquesta manera descobrir les nostres defenses. A Roses s'ha congregat força gent per si intentava l'atac trobar-nos previnguts i donar a l'enemic el que es mereix.

El cop d'Estat a l'Irac El Caire, 31. — Segons notícies rebudes de Bagdad, anit les tropes ocuparen la ciutat. Els membres del govern anterior abandonaren la capital. Hom preveu per a avui la dissolució del Parlament.

TRENTA-CINC SOLDATS S'HAN PASSAT A LES FILES REPUBLICANES Madrid, 31. — En el sector de Granada, el dijous es passaren als nostres rengles trenta-cinc soldats, tres caporals i dos sergents.

L'atac aeri a Madrid fou d'una criminal violència Madrid, 31. — El jutge militar que instrueix les diligències incoades amb motiu del bombardeig portat a cap ahir pels feixistes, ha iniciat, a primeres hores del matí, els seus treballs. Les diligències del jutge i auxiliars topen amb gran dificultat, ja que les víctimes havien estat portades a diversos centres benèfics i no es feien de moment les inscripcions corresponents. Els militars, portats del sentiment d'humanitat, només s'ocuparen de portar les víctimes als llocs de la Creu Roja, Cases de Socors, hospitals de sang i centres de beneficència i altres centres que disposen de personal facultatiu per a atendre les víctimes. Foren moltes les persones que acudiren a la nit a «Unión Radio» demanant que es radessin missatges de socors per haver desaparegut familiars seus.

ELS SERVEIS DE RERAGUARDA FUNCIONEN PERFECTAMENT El President Companys ha conferenciat extensament amb el conseller Terradellas l'Honorable President de la Generalitat no ha abandonat aquest matí el seu despatx particular de la Residencia, on ha treballat amb els seus secretaris. Ha celebrat diverses conferències telefòniques d'informació de la marxa de les operacions a tots els fronts. A mitja dia, el senyor Companys ha celebrat una detinguda conferència amb el conseller primer senyor Terradellas, el qual li ha donat compte de les qüestions que va resoldre el Consell de Catalunya, i de la perfecta organització amb que venen funcionant els serveis de reraguarda. També ha celebrat conferències telefòniques amb el conseller de Treball, senyor Valdes, i amb altres membres del Consell. A la Secretaria de la Presidència ha estat manifestat a primera hora de la tarda als periodistes, que no hi havia història: per a comunicar, que el President havia rebut únicament el mestre Pompeu Fabra.

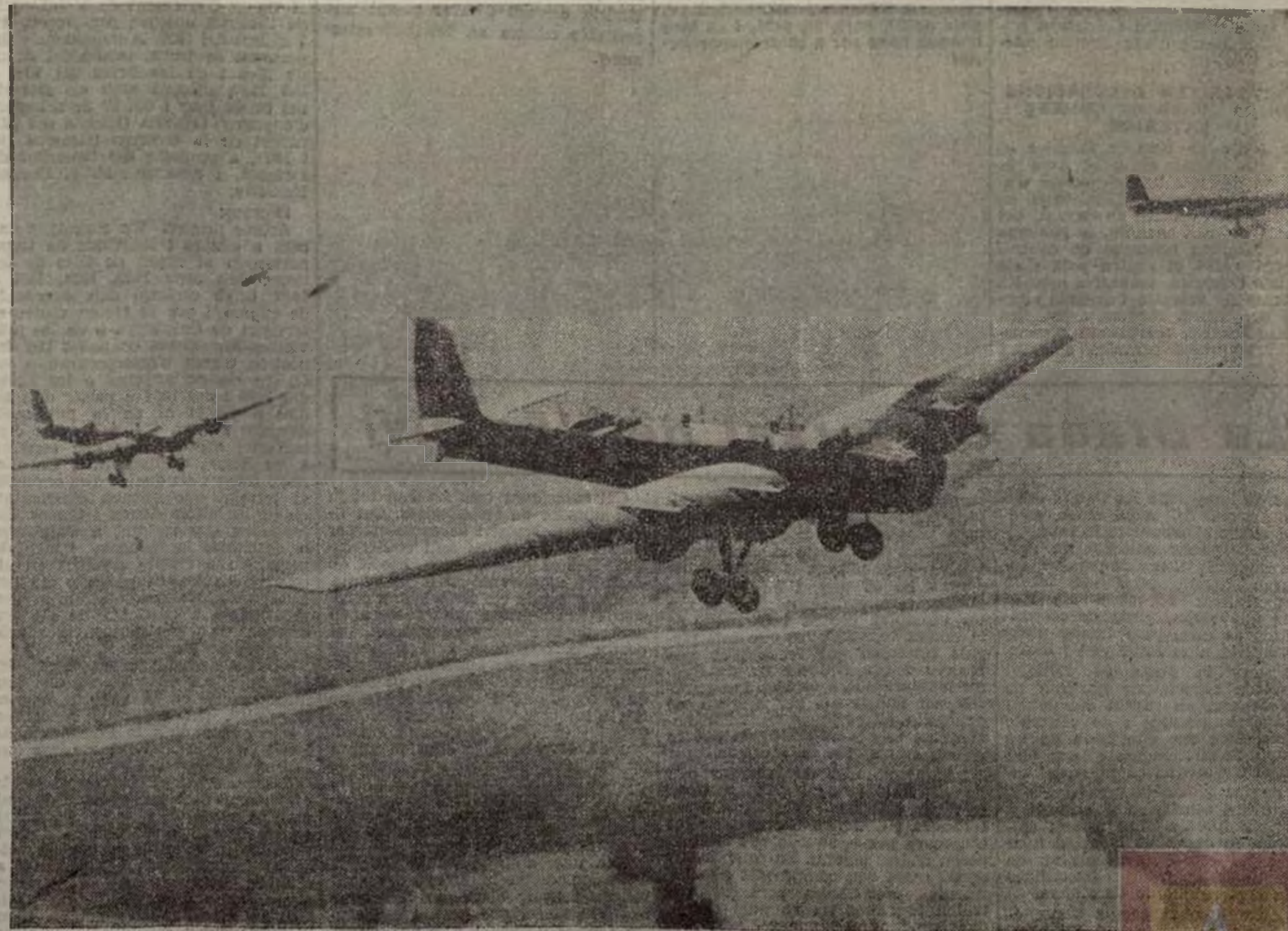
Totes les mesures estan preses. No hi ha res a témer

(Del comunicat d'ahir del conseller Sandino)

QUE NINGU, DONCS, NO PRENGUI INICIATIVES. AQUESTES SON DE L'EXCLUSIVA INCUMBENCIA DEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Turquia deixarà pas lliure, pels Dardanel, als vaixells russos

Paris, 31. — El corresponent del periòdic «Le Matin» a Londres diu al seu diari «QUE EL GOVERN TURC ES PROPOSA MANTENIR UNA ACTITUD D'ABSOLUTA NEUTRALITAT EN EL CAS QUE TRAVESSIN ELS DARDANELS VAIXELLS RUSSOS AMB CARREGAMENT D'ARMES I MUNICIONS AMB DESTINACIO ALS PORTS ESPANYOLS».

De fa anys que l'exèrcit de la U.R.S.S. modernitzava vertiginosament, fins arribar al grau de perfecció que té avui. Vegeu una esquadra de bombardeig en ple vol. Aquesta foto fou obtinguda l'any passat, durant les maniobres de tardor. Pot fa suposar que aquestes màquines aèries encara han estat més perfeccionades durant aquest espai de temps... (Universal)

El que diuen

ELS DIARIS

AVUI

la humanitat

"Aleshores veurem qui riurà l'últim..."

El nostre fraternal col·lega LA HUMANITAT, que el president Companys ha acordat presenciar pel Comitè de Londres: «El Comitè de Londres no té proves... Els delegats de França i Anglaterra no tenen proves... Molta pietat per a aquest edissor, però no tenen proves dels crims del feixisme internacional contra els obrers espanyols de les violacions del dret, de gent, de la burla insolent i mal vista de totes les normes del Dret entre nacions... No tenen proves, no tenen proves! Necessiten, en la seva covardia, en el seu egoisme miserable, que la sang de tots els herois que han caigut a la República espanyola defenent la legitimitat i el dret a la vida, arribi fins als seus lluxosos palaus oficials, fins a la seva tèbia molit de poderosos, fins a la seva llar de milionaris, fins als seus automòbils de polítics al servei de l'alta finança, de la gran indústria,

del contrabandisme d'armes?... La internacional proletària els esvera i els treu el son. Prefereixen la seva internacional dels fabricants d'armaments, dels grans capitans del petroli. Poders superiors als de l'ideal i als dels deserts humans peuen demunt aquestes lamentables democràcies de França i d'Anglaterra, falsejades, desviades, aterrides, camí d'una catàstrofe contra la qual no hauran sabut oposar ni el coratge de la pròpia dignitat ni l'orgull de la pròpia història. És trist. La democràcia d'Europa mereixia millors assistències i valors més dignes que aquells d'Etiòpia, ahir, i que aquests de la República espanyola, avui. Etiòpia, calgué. Nosaltres no caurem. Ni son Etiòpia, per fortuna, ni estem sols. Després de la victòria, farem la nostra via i el nostre destí. I aleshores veurem qui riurà l'últim...

treball

"No hem de deixar que els èxits ens pugin al cap..."

Comenta TREBALL la situació, després de l'ofensiva iniciada amb tant d'èxit: «Està canviant el curs dels esdeveniments i la iniciativa comença de passar a mans nostres, condició essencial per a la victòria. Madrid, actuant d'acord amb el Govern popular, ha donat un gran exemple de moral i d'esperit d'ofensiva, ha sabut seguir el mètode de concentració de forces i ha sabut aguantar amb valentia, amb coratge, esperant el moment oportú per a poder pegar. Ara bé: el feixisme haurà rebut un cop molt fort, però seria pueril de creure que ja està abatut, que ja no pot representar un perill. No hem de deixar que els èxits ens pugin al cap i ens treguin dels ulls la veritable perspectiva. El perill subsisteix encara i la seva gravetat no ha pas minvat. No podem perdre de vista el caràcter d'aquesta guerra i el fet que els rebels han tingut en tot moment l'ajut del feixisme hitler i mussolinista, i que aquests augmentaran l'ajut al nostre enemics, mentre vegin encara una probabilitat d'èxit. Els facciosos reforçaran també, car saben tot el que han posat en joc, la seva resistència, que serà a mort, desesperada i ho faran tot per tal d'impedir la derrota. Les nostres possibilitats han crescut, si però aquestes possibilitats han d'ésser emprades a fons per a reeixir en els propòsits. No podem adormir-nos sobre els èxits si no volem exposar-nos a inutilitzar aquestes possibilitats i aquests primers èxits. Perquè aquesta ofensiva doni tot el seu rendiment cal continuar-la a fons, i això exigeix encara un esforç gegantí de tot el poble madrileny, de tots els pobles d'Espanya, de la pressa que ens donem a organitzar i coordinar totes les nostres forces i de què sapiguem unificar l'esforç de Madrid amb el de Barcelona i amb Bilbao. Per a això cal perfeccionar i reforçar l'exèrcit regular del poble, la creació del qual a Catalunya ha d'ésser la cosa primordial, com la fortificació i defensa de tot el nostre territori següent l'exemple de Madrid, l'exemple més contundent encara de França que, aduix sense estar en guerra, acordà fortificar la frontera amb el nostre país, amb la decisió d'aquesta última deixar de merèixer-li garantia. Per a continuar l'ofensiva amb èxit cal immediatament anar a la realització pràctica dels últims crets del Consell de la Generalitat a

mort, desesperada i ho faran tot per tal d'impedir la derrota. Les nostres possibilitats han crescut, si però aquestes possibilitats han d'ésser emprades a fons per a reeixir en els propòsits. No podem adormir-nos sobre els èxits si no volem exposar-nos a inutilitzar aquestes possibilitats i aquests primers èxits. Perquè aquesta ofensiva doni tot el seu rendiment cal continuar-la a fons, i això exigeix encara un esforç gegantí de tot el poble madrileny, de tots els pobles d'Espanya, de la pressa que ens donem a organitzar i coordinar totes les nostres forces i de què sapiguem unificar l'esforç de Madrid amb el de Barcelona i amb Bilbao. Per a això cal perfeccionar i reforçar l'exèrcit regular del poble, la creació del qual a Catalunya ha d'ésser la cosa primordial, com la fortificació i defensa de tot el nostre territori següent l'exemple de Madrid, l'exemple més contundent encara de França que, aduix sense estar en guerra, acordà fortificar la frontera amb el nostre país, amb la decisió d'aquesta última deixar de merèixer-li garantia. Per a continuar l'ofensiva amb èxit cal immediatament anar a la realització pràctica dels últims crets del Consell de la Generalitat a

UN VAIXELL FACCIÓS BOMBARDEJA ROSES

El comunicat d'ant del conseller de Defensa, coronel Diaz Sandino, a S. E. el President de Catalunya: «A tot el front d'Aragó, espessos tiroteigs i reconeixements. S'observen concentracions sense importància. Un vaixell facciós ha bombardejat Roses. Això ha posat de manifest l'elevat esperit del poble català, que ha acudit amament a les costes, disposat a castigar durament qualsevol temptativa de desembarcament. Totes les mesures estan preses i no s'ha de témer res. Espero que tots els ciutadans tindran fe en la veracitat del que se'ls comunica.»

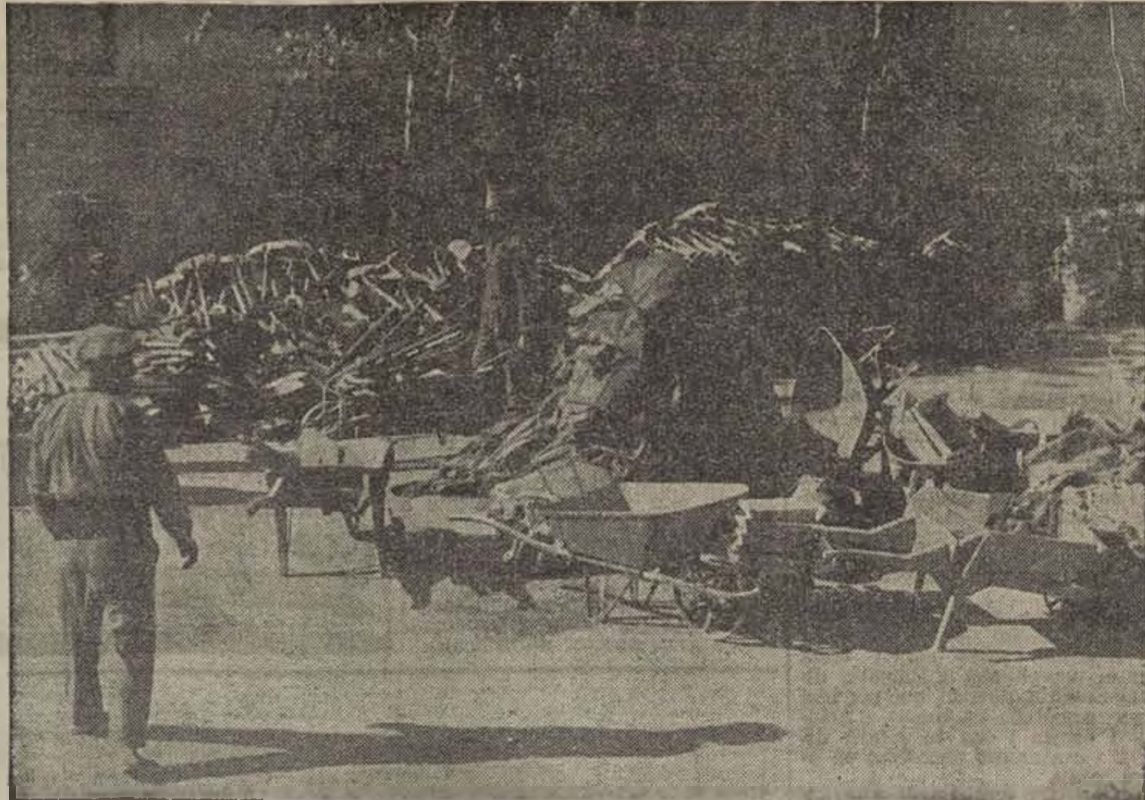
"Tenim l'ànim preparat per a la guerra", diu el President Companys

El President de la Generalitat, en conèixer el comunicat del coronel Sandino, feu les manifestacions següents: «La presència dels rebels a la costa catalana no ens ha d'estranyar, puix que tenen pressa per a fer un acte que palesi l'odi que senten per la nostra terra, baluard inexpugnable de la llibertat i on varen ésser batuts cos a cos per les heroiques masses populars i les forces lleials de la República. A més, amb aquesta demostració han volgut cobrir la seva retirada als fronts on les forces lleials han iniciat una afortunada ofensiva. Els facciosos no aconseguiran el seu objectiu sobre la moral del nostre poble perquè aquest no es deixa influenciar ni per literatures infantils ni per depressions. Sap el què és la guerra i té l'ànim preparat per a ella i els elements moral i material i la voluntat indomable de la victòria. Els sacrificis i els incidents i les vicissituds de la guerra no faran més que estimular el sentit de responsabilitat, la disciplina i la cohesió i multiplicar la serenitat i el braó, virtuts de les quals tenim ací un dipòsit inexhaurible. Davant d'aquesta primera demostració dels enemics sentim més l'estímul i l'orgull d'aquesta lluita, la influència de la qual traspasa les fronteres hispanes, puix que es combat per la llibertat i la dignitat humanes. Catalunya complirà amb el seu deure i serà exemple de coratge i d'energia, amb ambicions de glòria. No passaran!

REUN.O DEL CONSELL DE LA GENERALITAT

"Tothom ha de reprendre la seva vida normal, conlats i segurs"

El Consell de la Generalitat celebrà ahir una breu reunió per tal d'aprovar alguns projectes de tramitació i de decidir d'aquesta última de la pressa que ens donem a organitzar i coordinar totes les nostres forces i de què sapiguem unificar l'esforç de Madrid amb el de Barcelona i amb Bilbao. Per a això cal perfeccionar i reforçar l'exèrcit regular del poble, la creació del qual a Catalunya ha d'ésser la cosa primordial, com la fortificació i defensa de tot el nostre territori següent l'exemple de Madrid, l'exemple més contundent encara de França que, aduix sense estar en guerra, acordà fortificar la frontera amb el nostre país, amb la decisió d'aquesta última deixar de merèixer-li garantia. Per a continuar l'ofensiva amb èxit cal immediatament anar a la realització pràctica dels últims crets del Consell de la Generalitat a

Pales, pics i altres eines del ram de la construcció. Així ha respost el poble a la crida de les autoritats... (Centelles)

CATALUNYA VIBRA!!!

Si el propòsit dels facciosos amb el bombardeig de Roses per un vaixell era el de provocar l'alarma i el pànic en el poble de Catalunya, es van errar del tot. Al contrari, la seva ineficaz acció —ineficaz des del punt de vista d'utilitat bèl·lica— produí entre nosaltres un efecte beneficiós: el de recordar-nos que estem en una guerra, la qual cosa sembla que havia estat oblidada per un sector de ciutadans que vivien en plena eufòria de des-precupació. Servi també perquè es pogués comprovar que Catalunya segueix dempeus i és un sentinella avançat —el mateix del 19 de juliol—, sempre alerta i disposat a rebutjar i a castigar severament qualsevol atac al seu territori. La reacció del poble fou d'una tan gran evidència que gairebé no cal que la remarcuem. Tothom, amb una unitat, un entusiasme i una serenitat magnífiques, respongué admirablement a les consignes emanades del Consell de la Generalitat. I fou quelcom formidable aquella espontània mobilització ciutadana. Una mobilització que posà de relleu que en un moment donat tot el poble català seria un imponent exèrcit; un exèrcit que aixafaria en poques hores qualsevol atac facciós, tal com ocorregué el dia de la militarada.

a així, fent ús d'una fantasia completament tropical, tractaren de provocar l'alarma. Però fou inútil. Fos el que fos l'ocorregut, el poble s'ho prengué amb una gran sang freda. I després, quan la ràdio donà a conèixer allò que en realitat havia ocorregut a Roses i quan el President Companys feu públic el seu vibrant manifest, aquesta serenitat es feu encara més notòria... Encara que l'atac facciós es limità a un bombardeig completament ineficaz, les autoritats prengueren les oportunes mesures de seguretat, secundades eficaçment pel poble, per les organitzacions polítiques i sindicals, per tots... Tota la nit la costa catalana estigué alerta. Naturalment; l'atac facciós era quelcom esporàdic. No es podia repetir. I no es repetí. Per unes hores, anit passada vèrem Barcelona en peu de guerra. Fou sols unes hores... Però no podem oblidar la magnífica impressió d'entusiasme i decisió que ens produí...

SOLIDARIDAD OBRERA

"Els agiotistes tenen pena de la vida"

SOLIDARIDAD OBRERA diu que enmig de les incidències naturals de la guerra, sempre sorgeixen els aprofitadors poc escrupolosos, que comercien en perjudici dels germans que lluiten al front i dels qui treballen a la retaguarda: «En medio del fragor del combate, y bordeando los episodios de los embates bélicos, emergen los aprovechadores o, mejor dicho, los logreros. En la guerra del año 1914 se dió el caso de que se amasaron cuantiosas fortunas con la sangre y el dolor de miles de seres humanos. En nuestro suelo, y en las demarcaciones de la retaguarda, han aparecido los aprofitadores de la revolución. Nos referimos a los intermediarios, que aumentan de una manera escandalosa el precio de las mercancías. En la ciudad de Barcelona se da el caso de que se ha duplicado, o bien algo más, el precio de las mercancías que son consideradas como artículos de primera necesidad. Desde las columnas de la Prensa barcelonesa se ha venido señalando la inmorales que se comete con los consumidores. Y hasta las organizaciones y los mismos consejeros han anunciado una serie de medidas que, hasta el momento actual, no han bastado para eludir el peligro que se cierne con visos catastróficos. Es preciso que se termine con la estirpe judaica que aprovecha la ocasión propicia para robar de oro el talego, y que no repara en los procedimientos que han de apor-tarse el objetivo deseado.

Los precios de los productos alimenticios no han de aumentarse. No comprendemos el porqué de tal encarecimiento. Es lógico que la escasez produzca una demanda más nerviosa, pero es intolerable que el coste se remonte a un tipo elevadísimo. Se ha de fijar con premura una tasa de todos los productos que precisa el trabajador. Si no se corta el paso a los especuladores, caeremos en el círculo vicioso de que los salarios van reduciéndose a la par de la adquisición. Y en tiempo de guerra es peligroso el desnivel apuntado. Las palabras no bastan en tiempo de guerra. Se imponen los hechos, y cuanto más tajantes son las decisiones, más adecuadas están con la realidad que se agarra en nuestra retina. De los dolores de la guerra no se debe aprovechar nadie en absoluto. De la cruenta lucha que destruye la vida del país no ha de beneficiarse ningún individuo. La guerra exige determinaciones categóricas. Quien intente regodearse con las privaciones que acepta voluntariamente la clase trabajadora, ha de ser tratado con dureza. Y si persiste el sabotaje a la Revolución, no hay que dudar de las medidas a tomar que, como revolucionarias, no pueden ser suaves. Se ha de concluir con los logros. No se ha de consentir que los artículos de primera necesidad se vayan convirtiendo de una manera escalonada en artículos de penosa adquisición.»

La divisió territorial de Catalunya

Degut a la importància de la nova estructuració territorial de Catalunya tornem a remarcar la seva divisió, que és com segueix: Regió primera, que comprendrà les comarques de Barcelona, Vallès Oriental, Vallès Occidental, Baix Llobregat i el Maresme, la capitalitat de la qual serà Barcelona. Regió segona, comprendrà les comarques de l'Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva i La Garrotxa, la capitalitat de la qual serà Girona. Regió tercera, que comprendrà les comarques de Garrí, l'Alt Penedès, el Baix Penedès, l'Alt Camp i el Tarragonès, la capitalitat de la qual serà Tarragona. Regió quarta, que comprendrà les comarques de la Conca de Barberà, la Ribera, el Priorat i el Baix Camp,

la capitalitat de la qual serà Reus. Regió cinquena, que comprendrà les comarques del Baix Ebre, del Montsià i la Terra Alta, la capitalitat de la qual serà Tortosa. Regió sisena, que comprendrà les comarques de la Cerdanya, el Ripollès i l'Ausona, la capitalitat de la qual serà Vic. Regió setena, que comprendrà les comarques del Berguedà, el Solsonès, Bages i d'Anoia, la capitalitat de la qual serà Manresa. Regió vuitena, que comprendrà les comarques de la Noguera, la Segarra, l'Urgell, El Segrià i Les Garrigues, la capitalitat de la qual serà Lleida. Regió novena, que comprendrà les comarques de la Vall d'Aran, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i l'Alt Urgell, la capitalitat de la qual serà Tremp.

Ha mort Francesc Nel·lo Chacón

Ahí, a la tarda, tingué lloc l'enterrament de Francesc Nel·lo i Chacón, pare del nostre company dibuixant Nel·lo, mort després d'una curta malaltia al matí del mateix divendres. L'acte de l'enterrament del que havia estat Cap de Negociat del Departament de Seguretat Interior (abans Governació), es vèié molt concorregut, i es posà de manifest les simpaties i estima de què s'havia fet creditor per la seva bondat, les seves excel·lents condicions com a funcionari i pel seu tracte. Ultra les moltes representacions hi havia la del Govern de la Generalitat. Cal fer constar que durant els vint-i-cinc anys que va exercir el càrrec de funcionari de la Generalitat demostrà la seva competència com a tal, i va merèixer una total confiança per part dels seus superiors i la major estima de tots els seus companys. Rebi el nostre condol la família del traspasat i especialment el nostre company Nel·lo.

DEMA, DIUMENGE, REOBERTURA del
Restaurant Euzkadi
ESPECIALITAT EN PLATS
TÍPICS DE LA CUINA
BASCA I CATALANA

L'ORDRE DEL DIA DE LA VICTORIA

Un text històric del mariscal Joffre

El dia 6 de setembre del 1914 el mariscal Joffre va publicar la seva cèlebre ordre del dia: «CONVE RECORDAR A TOTS QUE NO ES AQUEST EL MOMENT DE MIRAR ENRERA... LES TROPPES QUE NO PUGUIN SEGUIR AVANÇANT HAURAN DE CONSERVAR, COSTI EL QUE COSTI, EL TERRENY GUANYAT I FER-SE MATAR ABANS QUE RETROCEDIR.» I va començar la batalla del Marne, i amb ella la victòria.

EN EFECTE, AIXÍ FOU. ES VA DETENIR EN SEC LA RETIRADA DE L'EXERCIT FRANCÉS. TOTS ELS HOMES ES CLAVAREN A TERRA. I DESPRES D'AQUESTA RESISTENCIA TENAÇ I HEROICA, VA COMENÇAR LA BATALLA DEL MARNE LA GRAN OFENSIVA FRANCESA VA CAURE AMB AIRE D'HURACA SOBRE LES TROPPES ALEMANYES, I ELS SOLDATS DEL KAISER, EN UNA RETIRADA DESORDENADA, SUCUMBIREN A LA DERROTA. AL CAP DE POCOS DIES L'AJUNTAMENT DE PARIS REGALAVA AL VEINAT MILERS D'ELMS D'ACER TEUTONS PERQUE S'UTILITZESSIN COM A TESTOS. LA VICTORIA, DESPRES DELS DIES NEGRES, ILLUMINA PARIS. L'ORDRE DEL DIA DEL MARISCAL JOFFRE HAVIA FET EL MIRACLE. L'ELEVADISSIMA MORAL DELS SOLDATS FRANCÉS ANAVA CREIXENT HORA PER HORA FINS AL TRIOMF FINAL, AIXO S'ACONSEGUI PER L'OBEDIENCIA CEGA AL COMANDAMENT UNIC. IMITEM AQUEST EXEMPLE ADMIRABLE. OBEDIENCIA AL COMANDAMENT. VALOR. SERENITAT. CONFIANÇA EN LA VICTORIA I EL TRIOMF SERA DEL POBLE.

CATALANS A L'ARAGO

RECORD D'UNA PRIMERA VISITA

Amb el meu amic i company de cambra, hem evocat incidències i detalls de la lluita a la terralada d'Alcubierre i hem recordat la primera visita que ens feren els avions enemics.

En veure'ls, apareixer, recordarem les previsions del nostre capità i ens fèiem els reunits contruïts de forma que, al veure'ls, podíem seguir tots els seus moviments.

Eren tres aparells de moderníssima construcció alemanya. Anaven molt alts. Sense perdre gens d'altura, deixaven caure unes bombes (quinze o vint) en les seves anades i vingudes. Després, descendint ràpidament, disparaven les seves metralladores. Però les nostres també

feren foc, omplint-los a allunyar-se, i guanyaren, amb penes, algúria. Intentaren novament baixar i altra vegada les nostres metralladores els ho impediren. Llavors desaparegueren definitivament.

No s'han de presentar bases de treball

El Secretariat Regional de la Unió General de Treballadors fa saber a tots els seus Sindicats de Catalunya que no s'han de presentar bases de treball i que s'han d'atènyer a les anteriors al moviment amb l'augment corresponent al decret publicat a finals de juliol.

LA RECOLLIDA D'EQUIPS DE LLIT

Acabada la recollida d'equips de llit a l'avinguda del 18 d'Abril, el proper dilluns començarà aquella als carrers Roger de Llúria i Bruo.

STALIN

Al so d'aquest nom vibren les multituds. Milers de llibres i fascicles han portat a la consciència de tots els obrers del món l'obra magnífica que ha fet en ben pocs anys el poble rus, sota el guiatge del secretari del Partit Comunista.

Stalin no té altre càrrec que aquest, que sembla, pel nom, un càrrec burocràtic. I malgrat això, Stalin ha portat el seu país a la primera fila de les potències mundials.

Com a potència militar, la U.R.S.S. és sola comparable amb Anglaterra i els Estats Units. Ni el tercer Reich de Hitler, ni el Japó del Mikado no tenen res a fer davant dels exèrcits de mar i terra de la U.R.S.S. Els mariners i els soldats i els auladors i els mecànics i els oficials soviètics han sortit de la caserna obrera i saben que defensen el primer Estat obrer que existeix al món. Saben que en ells tenen liles les esperances milions i milions d'obrers de tots els països. I saben que és el seu dur preparat-se de tal manera que si mal el perill arriba, puguin no sols no defraudar aquestes esperances, sinó satisfèrles plenament.

En l'ordre industrial, la U.R.S.S. s'ha posat a primer lloc en matèries que abans de la Revolució eren gairebé desconegudes del país. En indústries pesades, hidroelèctriques, del carbó, de l'or, del ferro, els treballadors soviètics han assolit un grau de perfeccionament i intensitat de rendiment que ben pocs països capitalistes poden vanagloriar-se de superar. I això en ben pocs anys, vuit tot al més. Tots recordem el primer pla quinquenal, l'ànima del qual era Stalin i que tenia per objecte crear a la U.R.S.S. una indústria pesada capaç de satisfer la majoria de les necessitats del país, en temps de pau i en temps de guerra. I ara està Rússia a mitja realització del segon pla quinquenal, que ja no té sols per objecte satisfer necessitats industrials, sinó que es proposa crear i satisfer necessitats de tipus individual, personal, fer més confortable la vida i més agradable la lluita.

I en agricultura, i en la ciència, i en l'ensenyament i en les exploracions i en mil i un rams de l'activitat humana, la U.R.S.S. ha arribat a un nivell difícil d'assolir i que es diferencia, si més no, del que puguin exhibir els altres països, en una cosa: que posa tot aquest progrés al servei, no d'una classe governant, sinó al servei de tot el poble: obrers, camperols, intel·lectuals...

Aquesta és la gran obra de Stalin, feta entre amenaces dels països enemics i dificultats creades per la inèrcia del poble rus. Aquesta és la gran obra que ha permès que ara, en un moment difícil per a nosaltres, la U.R.S.S. acudeixi a ajudar-nos.

Aquestes quatre actituds de Stalin són process durant un discurs pronunciat davant la Comissió d'elaminadora d'un nou Estatut per a l'Agricultura. (Universal).

Indubtablement, és molt curiós que les grans empreses de minerals i matèries primes situades precisament als llocs «favorits» pels rebels, tenen i tenen encara directores italians i relacions molt alemanyes. Hom sap que la Companyia de Rio Tinto està estigué estretament lligada amb l'empresa alemanya «Frankfurter Metall».

LA POTENCIALITAT AERIA DE RUSSIA

Riga, 30. — Segons informacions rebudes de Moscou, el Govern soviètic ha decidit incrementar considerablement les seves ja formidables forces aèries tant a Europa com a Àsia.

En això que fa referència al continent asiàtic, l'aviació soviètica s'apropia netament les forces aèries del Japó. Xina i el Manxukuo reunides, per tal de prevenir qualsevol eventualitat.

Sembla que no tot l'or dels facciosos és del contrabandista March

A Alemanya es diu que també reben ajut de les companyies mineres de Rio Tinto, Almadén, Peñarroya i del multimilionari nord-americà Rothschild

En un estudi intitulat «Els diners a Espanya», que un escriptor alemany, J. Bickler publica al setmanari «Die neue Weltbühne», hom diu entre altres coses:

«A tot arreu nom pot llegir que Joan March és el financer dels rebels espanyols. No obstant, hi ha altres banquers més, que estan interessats en la rebel·lió d'Espanya.

En primer lloc, Rio Tinto, a Huelva, on es troben les més grans mines de coure.

La companyia de Rio Tinto té la seva oficina central a Londres, i posseeix un capital de 3.750.000 lliures esterlines. Com que les seves accions estan en alta, valdria la pena incautar-se d'aquesta empresa. Al mateix territori de Huelva es troben altres grans empreses financeres. Indubtablement, a Londres hi ha un cert nombre de financers que estan disposats a sacrificar-se de la mateixa manera que el contrabandista March.

La companyia de Rio Tinto està dirigida per anglesos; el seu president és Sir Auckland Geddes. Així, l'actitud dels diaris del City de Londres en relació amb la guerra civil no ens pot sorprendre.

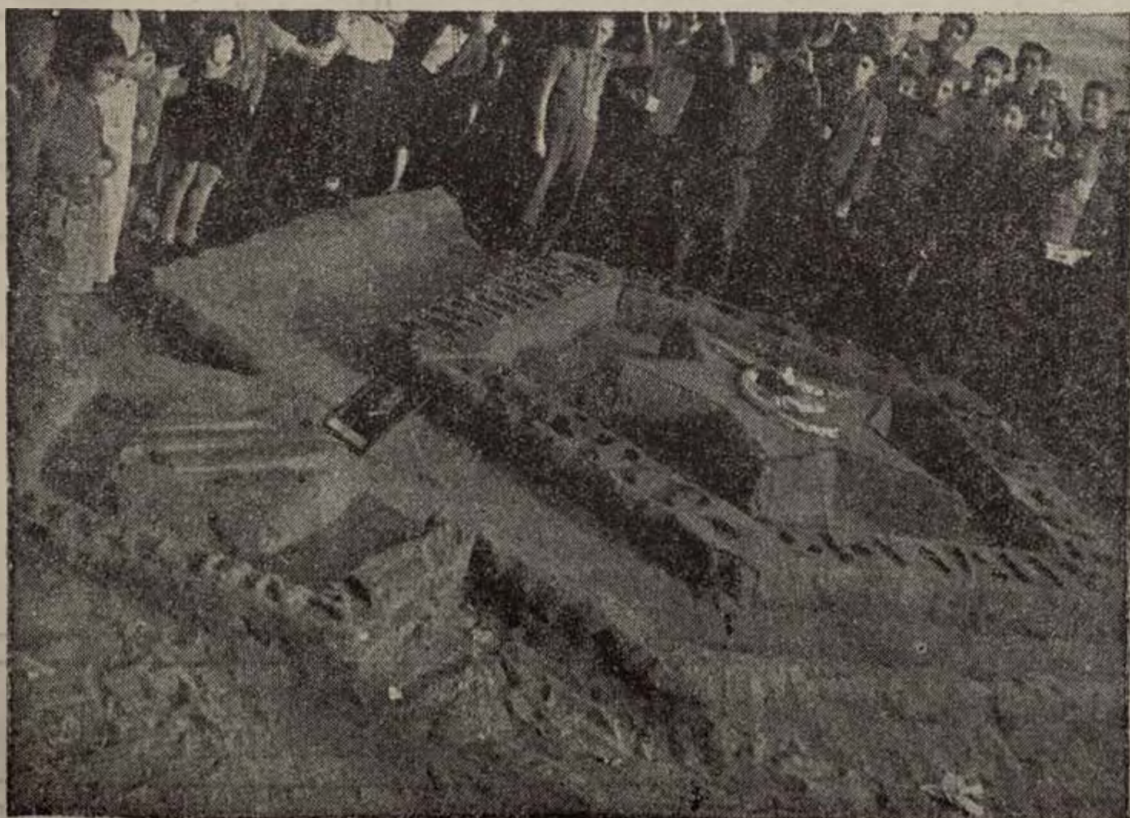
Ja fa anys que hom sap que la casa Rothschild té una gran participació en mines i en empreses metal·lúrgiques, especialment a la Com-

panyia de Rio Tinto. Els Rothschild tenen també molts altres interessos a Espanya. Existeixen, per exemple, les mines de mercuri. Les d'Almadén són les millors del món.

Després hi ha la poderosa Societat Miniera i Metal·lúrgica de Peñarroya, que té la seva oficina central a París. El seu capital és de francs 500.000.000. Aquesta empresa controla moltes societats espanyoles i a més posseeix les seves pròpies mines de plom.

La Junta directiva de les mines de Peñarroya és molt important. El president és Heurieu, del grup Mirabaud, el pare del qual fou el president de la «Compagnie des Forges et Acieries de la Marine et d'Homecourt». Aquesta última societat fabricava tancs i canons. Els directores són Ledoux, el nom del qual es troba en altres empreses importants d'Espanya, i un cert doctor Autschlager, un dels amos de la indústria de guerra alemanya. A la Junta directiva es troben, a més: senyor Charles Caban, d'Anversa, un parent dels Rothschild; senyor Mirabaud, del Banc Mirabaud et Cie, lligat amb els Rothschild i De Wendel; el baró Robert de Rothschild, el senyor Humbert de Wendel i els dos espanyols comte de Romanones i el marquès de Villamayor, i un italià, comte Enrico San Martino di Valpurga.

FINIS LA SORRA ES ANTIFEIXISTA

Tot cert, tot és útil per a l'obra antifeixista i per a ajudar les víctimes del criminal aliantment feixista. No és, doncs, res d'estranyar que els veïns del carrer Vallespir, de la populosa barriada de Santa, aprofitessin la sorra d'una obra en construcció per a amuntar aquesta

estrella socialista, símbol de l'hora present, una estrella per estructurar la qual s'ha mobilitat tota la quinzella del carrer.

Els infants, però, no han oblidat l'acti Macià, i, en un lloc preferent i ben visible, hom pot veure-hi el retrat del gran patriota. Els fran-

cescistes que es paren a contemplar aquesta obra pacífic i ingenua, hi tiren uns quants diners, centims que engrandiran el fons per a auxiliar els qui han caigut il·luminats, les víctimes totes del feixisme repugnant.

(Foto Maron)

Un document sobre les atrocitats feixistes

Al front de Sigüenza ha estat trobada a la butxaca d'un coronel facciós presoner, una circular, que conté alguns paràgrafs —com els que segueixen—, singularment edificants.

«Per controlar la reraguarda és precís estemordir l'enemic. Després d'ocupada una ciutat cal afusellar un cert nombre de personalitats, compreses les dones i els nens.

Això ha de realitzar-se públicament i d'una manera impressionant, fent constar que estem disposats, en qualsevol moment, a aplicar iguals mesures als que somlin sublevar-se contra nosaltres.

Conve destruir la moral de l'enemic tractant, en la zona de guerra, cada ciutat com un camp de batalla. Està provat que, en la tàctica de desmoralització, l'atac als hospitals i a les ambulàncies és particularment eficaç. És essencial tenir en compte aquesta lligo de la gran guerra.

A Madrid, on entrarem el 25 de juliol (1), obrirem foc contra tots els elements enemics, sense distinció d'edat ni sexe. De la qual cosa resultarà un pànic favorable a les nostres operacions.

A part de l'entrada a Madrid el 25 de juliol, hom sap que aquestes instruccions han estat molt ben observades.

(De «L'Oeuvre»)